

Gods koning komt

MATTHEUS 3; MARCUS 1; LUCAS 3; JOHANNES 1

Maria's nicht Elizabeth had een zoontje gekregen. Zijn naam was Johannes. Zijn vader Zacharias leerde hem om Gods geboden te volgen.

Toen hij ouder was, ging Johannes helemaal alleen in de woestijn van Judea wonen. Hij droeg kleren van kamelenhaar en at sprinkhanen en wilde honing. Johannes was een boodschapper van God, en de mensen kwamen uit Judea, uit Jeruzalem, ja, uit het hele land om naar hem te luisteren.

'Gods Koning zal gauw komen,' vertelde hij aan de mensen. 'Toon berouw aan God. Ga beter leven en laat je dopen, dan zal God je slechte daden vergeven.'

Johannes ging met iedereen die Gods vergeving wilde, naar de oever van de rivier de Jordaan. Hij hield hun hoofden heel eventjes onder water. Dit werd 'doop' genoemd. Het was een teken dat God de zonden van de mensen had weggewassen en ze had vergeven.

Johannes leerde de mensen dat ze hun bezit moesten delen met mensen die minder hadden. Sommige mensen vroegen of hij misschien de beloofde koning was.

Maar Johannes zei: 'Ik ben hier om jullie te vertellen dat er gauw iemand zal komen die veel groter is dan ik. Ik ben het nog niet waard om zijn schoenen voor hem los te maken.'

In die tijd kwam ook Jezus vanuit Nazareth naar de rivier de Jordaan om zich door Johannes te laten dopen. Ze hadden elkaar nog nooit ontmoet, maar Johannes wist meteen dat dit de Koning was die God had beloofd.

'U zou mij moeten dopen, Heer,' zei Johannes. Maar Jezus wilde door Johannes gedoopt worden.

Toen Jezus uit het water kwam, daalde de geest van God op hem neer in de vorm van een duif. Er klonk een stem uit de hemel die zei: 'Dit is mijn eigen gezegende Zoon. Ik ben heel blij met hem!'

In wijn veranderd

MARCUS 1; JOHANNES 2

Al gauw daarna werd Johannes gevangen gezet. Toen trok Jezus door Galilea om dezelfde boodschap te brengen, 'Het Koninkrijk van God is nabij. Verander je gedrag en geloof in het goede nieuws!'

Onderweg ontmoette hij mensen die zijn volgelingen werden, zoals Andreas en zijn broer Simon (Jezus noemde hem Petrus), Johannes en Nathanaël.

Toen hij op een dag door het land trok, werd Jezus samen met zijn moeder en zijn vrienden uitgenodigd voor een bruiloft in Kana. Het bruiloftsfeest was volop in gang, toen de wijn op was. Maria zei dit tegen Jezus. Zenuwachtig zei Jezus: 'Mijn tijd is nog niet gekomen...' Maar Maria had zich al omgedraaid en zei tegen de bedienden: 'Doe precies wat hij zegt.'

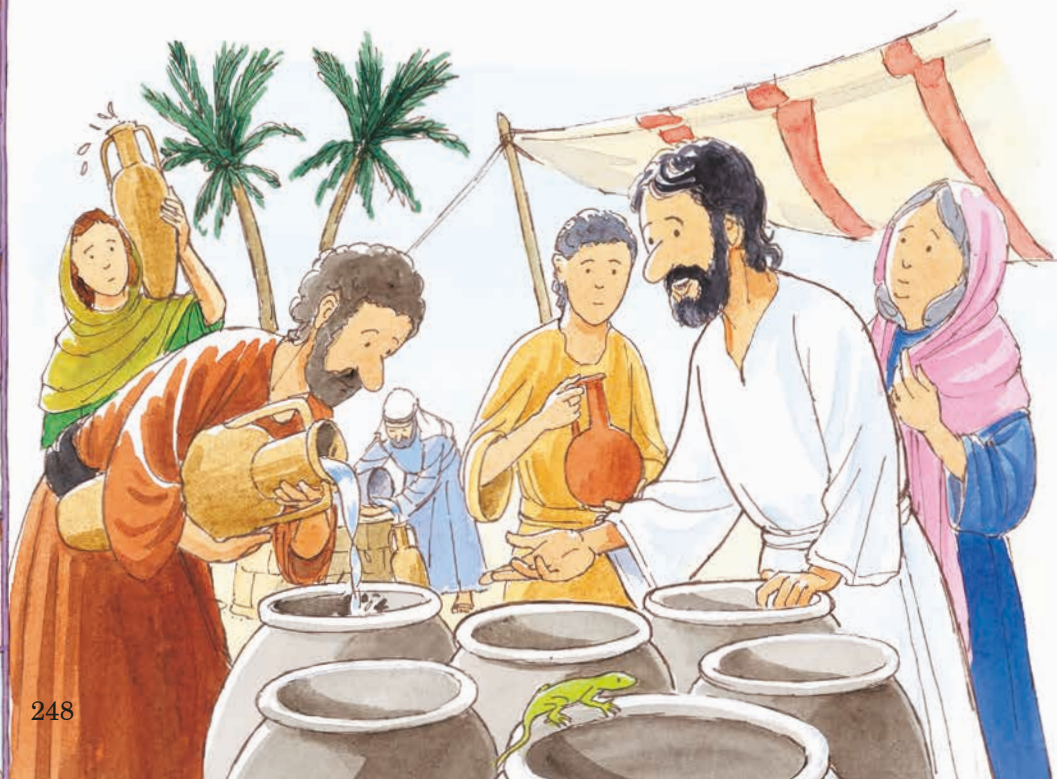

Dichtbij stonden zes grote waterkruiken. Ze waren leeg omdat de gasten het water hadden gebruikt om zich voor de maaltijd te wassen, zoals de Joodse wet voorschreef.

‘Vul deze kruiken met water,’ zei Jezus tegen de bedienden. ‘Neem er daarna een beetje water uit en geef dat aan de man die voor de maaltijd zorgt.’

De bediende deden wat ze gevraagd was en ze brachten het water naar de man.

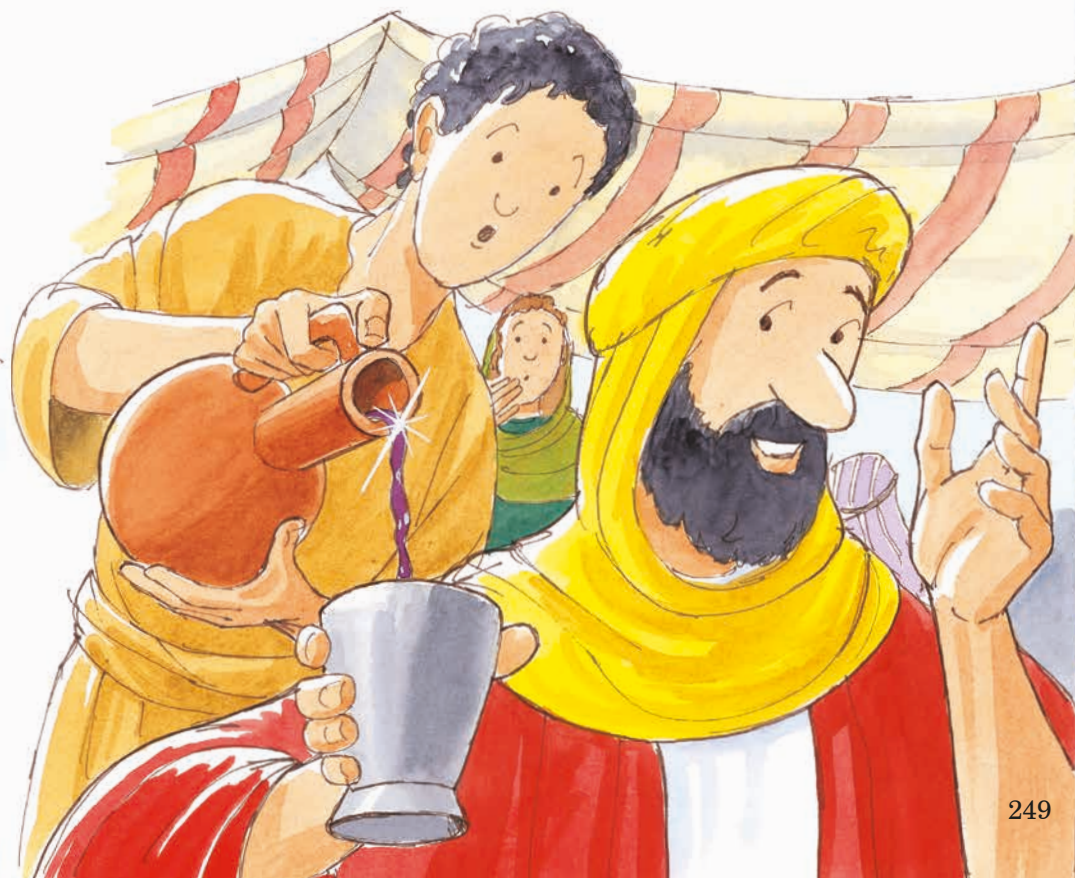
Het water was veranderd in wijn!

De man riep de bruidegom.

‘Iedereen geeft de beste wijn altijd het eerst en bewaart de gewone wijn voor het laatst. Maar u heeft de beste wijn voor nu bewaard!’

Dit was het eerste wonder dat Jezus verrichtte. Alleen de bedienden die het water hadden gehaald, kenden Jezus’ geheim.

Twaalf zijn uitgekozen

MATTHEUS 4, 10; MARCUS 1, 3; LUCAS 5, 6

Het nieuws over Jezus en zijn preken ging als een lopend vuurtje door het land. Hij sprak met zo'n overtuiging, dat mensen van heinde en ver kwamen om naar hem te luisteren.

Op een dag preekte Jezus aan de oever van het Meer van Genesareth. Er kwamen steeds meer mensen, zodat er bijna geen ruimte meer was. Jezus zag twee vissersboten op het strand liggen. De vissers waren hun netten aan het schoonspoelen. Jezus liep naar een van de boten en vroeg aan Simon de visser om hem een eindje mee te nemen op het meer. Op die manier kon Jezus vanuit de boot doorgaan met zijn preken.

Na zijn preek zei Jezus tegen Simon dat hij een eindje verder moest roeien en zijn visnetten moest uitwerpen.

‘We hebben de hele nacht gewerkt zonder iets te vangen,’ zei Simon. ‘Maar als u het zegt, zullen we het opnieuw proberen.’

Simon voer met zijn broer Andreas iets verder het meer op en liet de netten in het water zakken. Meteen vulden die zich met zoveel vis, dat de netten haast knapten en de boot begon te zinken.

‘Kom, help ons!’ riepen de mannen tegen Jakobus en Johannes, die in de andere boot zaten. De vissers hadden zoiets nog nooit gezien!

Toen de boten zwaar beladen weer op de wal lagen, zei Jezus: ‘Wees niet bang, ik wil dat jullie me allemaal volgen. Vanaf nu zullen jullie geen vissen meer vangen, maar mensen.’

En zo lieten de vier mannen hun boten aan de wal om Jezus te volgen.

